

ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΟΨΕΩΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΕΚΚΑ, ΕΦΕΤΗ Δ.Δ., ΕΝΟΨΕΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ 12ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023 ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Ε.Δ.Δ.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Με το παρόν κείμενο θα ήθελα να σας ενημερώσω για τις απόψεις μου σχετικά με την θητεία του Δ.Σ. κατά τη διετία 2023-2025.

Είμαι απόφοιτος της 1ης σειράς της Ε.Σ.ΔΙ., διορίστηκα ως πάρεδρος Δ.Δ. το 1997 στο Δ.Π. Τρίπολης, υπηρέτησα από το 2002 έως το 2012 ως Πρωτοδίκης Δ.Δ. στο Δ.Π. Αθηνών, ως Πρόεδρος Πρωτοδικών Δ.Δ. στο Δ.Π. Πειραιώς από το 2012 έως το 2016, ενώ, τέλος, από τον Σεπτέμβριο του 2016 έως σήμερα υπηρετώ στο Δ.Εφ. Πειραιά.

Ως νεοφώτιστος στο Δ.Σ. της Ένωσης κλήθηκα να αντιμετωπίσω κρίσιμα ζητήματα που αφορούν στην οργάνωση και διοίκηση των διοικητικών δικαστηρίων και στην περιώνυμη αξιολόγηση των διοικητικών δικαστών. Επίσης ζητήματα που αφορούν στη εκπαίδευση και αξιολόγηση των σπουδαστών της ΕΣΔΙ, καθώς και ζητήματα που αφορούν στην οργάνωση και λειτουργία της. Έτσι, με τη συμβολή και εμού, το Δ.Σ. ανέπτυξε θετικές δράσεις, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται η διατήρηση του ισχύοντος συστήματος προαγωγών, ήτοι με βάση τη σειρά αρχαιότητας, η θεσμοθέτηση του 8μήνου ως απώτατου χρονικού ορίου για τη δημοσίευση αποφάσεως, προκειμένου να μη θεωρηθεί αδικαιολόγητη η έκδοσή της, ο αποκλεισμός της δυνατότητας να βαθμολογείται ο δικαστής μετά την παρακολούθηση των επιμορφωτικών σεμιναρίων, διαδικασία προσβλητική για τη θέση και το κύρος του εντός του πολιτειακού μας συστήματος. Επίσης, η αποτροπή της βαθμολόγησης της πρακτικής άσκησης με προκαθορισμένα ποσοστά και η κατάταξη των αποφοίτων σε κατηγορίες της Σχολής, η οποία θα οδηγούσε σε ανισότητες και αδικίες ως προς τη διαμόρφωση της σειράς αρχαιότητας των δικαστών. Βεβαίως, παρέμειναν προς επίλυση ορισμένα θέματα το κυριότερο από τα οποία είναι η εξαφάνιση/αναίρεση αποφάσεων ως κριτήριο επιθεώρησης. Πρόκειται για κριτήριο απρόσφορο και μη αποτελεσματικό, ενόψει ιδίως του μακρού χρόνου που μεσολαβεί μεταξύ της έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης και του χρόνου έκδοσης απόφασης επί της

ασκηθείσας έφεσης ή αναίρεσης, χρόνο κατά τον οποίο η νομολογία μπορεί να έχει μεταβληθεί επί του συγκεκριμένου νομικού ζητήματος που ήχθη προς κρίση.

Η υποστήριξη θεσμικών μέτρων που διευκολύνουν την άσκηση του δικαιοδοτικού μας έργου και συμβάλλουν στην ποιοτική αναβάθμιση του πρέπει να ανήκει στον κύκλο δράσης της Ένωσης. Μεταξύ αυτών είναι και η θεσμοθέτηση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), που επιλαμβάνεται υποχρεωτικά των φορολογικών διαφορών, προτού αυτές εισαχθούν στα διοικητικά δικαστήρια και μέχρι τώρα έχει λειτουργήσει αποτελεσματικά. Εξάλλου, τάσσομαι υπέρ της εκλογίκευσης των δικονομικών βαρών του ν. 3900/2010, με την απάλειψη ακραίων ρυθμίσεων, όπως είναι η υποχρέωση καταβολής υπέρογκων παραβόλων ή η καταβολή του 20% του οφειλόμενου, σύμφωνα με την πρωτόδικη απόφαση, κύριου φόρου, δασμού ή τέλους, ως προϋπόθεση του παραδεκτού της εφέσεως. Δεν μπορεί η ανάγκη για την ταχεία απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης να αποβαίνει εις βάρος του δικαιώματος δικαστικής προστασίας του διοικουμένου.

Ως προς τα μισθολογικά μας θέματα και με γνώμονα την παραδοχή ότι ο συνδικαλισμός είναι η τέχνη του εφικτού, προέκρινα τη διαδοχική βελτίωση του μισθολογίου μας, ξεκινώντας από την αύξηση των τμημάτων του μισθολογίου που αντικρύζουν δαπάνες. Η επιδίωξη της αύξησης αυτής κρίθηκε ως ρεαλιστική, ενόψει της δυσμενούς διεθνούς συγκυρίας, ήτοι της ενεργειακής κρίσης, του πολέμου στην Ουκρανία αλλά και των συνεπειών της πανδημίας. Σε κάθε περίπτωση, για να ευοδωθούν οι απώτεροι στόχοι μας, ήτοι η συνολική αναβάθμιση του μισθολογίου, θα πρέπει να προσβλέπουμε σε μία ανθηρή οικονομία, η οποία κατά τα κοινώς γνωστά αναπτύσσεται μόνο μέσω της προσέλκυσης επενδύσεων. Η οικονομική ανάπτυξη αποτελεί εγγύηση και για το ύψος των αποδοχών μας, το οποίο πρέπει να διαφυλάξουμε σε επίπεδο υψηλό, ανάλογο με τη φύση των ασκουμένων καθηκόντων μας. Η πολιτική εξουσία βρίσκει κατά καιρούς ερείσματα στην κακή οικονομική ή δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, για να περικόψει ή να καθηλώσει τις αποδοχές μας σε επίπεδα που δεν ανταποκρίνονται στο θεσμικό ρόλο του δικαστή εντός της πολιτείας. Στο πλαίσιο αυτό, οιαδήποτε

άρνηση της πολιτικής εξουσίας για την ουσιώδη αναβάθμιση των αποδοχών μας, κατ' επίκληση δυσμενών οικονομικών δεικτών, θα πρέπει να αντιμετωπισθεί με την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων στο Ειδικό Δικαστήριο (Μισθοδικείο) του άρθρου 86 του Συντάγματος, η οποία έχει αποδειχθεί αποτελεσματική. Τέλος, η Ένωση πρέπει να επιδιώξει την επαναφορά των δικαστικών συντάξεων στο επίπεδο του έτους 2012, δεδομένου ότι οι αξιοπρεπείς συντάξεις αποτελούν θεμελιώδη προϋπόθεση για την ανεξαρτησία των εν ενεργεία Δικαστικών Λειτουργών.

Ως προ το θέμα της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης θα ήθελα να τονίσω ότι τάσσομαι υπέρ των νέων τεχνολογιών που εισάγονται προς διευκόλυνση του έργου μας και αποσκοπούν στην ταχύτερη εξυπηρέτηση του διοικουμένου και του πολίτη. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να παρατηρήσω ότι δεν είναι σκόπιμο να κάνουμε προβλέψεις για το πως θα χρησιμοποιηθούν (ιδίως η τεχνητή νοημοσύνη) στο μέλλον, εμφανίζοντας έτσι τις εικασίες ως βεβαιότητες. Το ζήτημα αυτό βεβαίως συνάπτεται και με τη συγχώνευση/ κατάργηση δικαστηρίων στις κύριες έδρες τους, και τη μετατροπή τους σε τηλεματικούς δικαστικούς σταθμούς, κάτι στο οποίο αντιστεκόμαστε σθεναρά. Η άποψή μου είναι ότι η τεχνολογία πρέπει να λειτουργεί συμπληρωματικά, υποβοηθητικά και όχι καθ' υποκατάσταση των δικαστηρίων και του δικαστικού μας έργου. Εξάλλου, η δημιουργία μεγάλων δικαστηρίων, ύστερα από συγχωνεύσεις απαιτεί αφενός μεν υποδομές και κονδύλια, τα οποία δεν υφίστανται, αφετέρου καθιστούν τη λειτουργία των δικαστηρίων δυσλειτουργική, ήτοι δύσκαμπτη και αναποτελεσματική, όπως έχει καταδείξει η διεθνής δικαστηριακή εμπειρία.

Η καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης και η κριτική και οι ευθύνες που αποδίδονται γι αυτό στους δικαστές, από τους εμπλεκόμενους φορείς, αποτελούν το έναυσμα για επιθέσεις από μερίδα του τύπου έντυπου και ηλεκτρονικού αλλά και από πολιτικούς. Αλληπάλληλες τροποποιήσεις των διατάξεων της διοικητικής δικονομίας εκ του προχείρου, χωρίς συνοχή και χωρίς αξιολόγηση, μετά την πάροδο ικανού χρόνου, ώστε να διαγνωσθεί εάν οι τροποποιήσεις ή μεταρρυθμίσεις αποδίδουν τα αναμενόμενα, πολυνομία κι κακονομία, κραυγαλέες ελλείψεις σε κτιριακές υποδομές και σε δικαστικούς υπαλλήλους, συνθέτουν ένα δυστοπικό φαινόμενο στο χώρο της ελληνικής

δικαιοσύνης. Η λειτουργία πολλών διοικητικών δικαστηρίων σε μισθωμένους ιδιωτικούς χώρους και όχι σε δημόσια λειτουργικά κτήρια συνιστά όνειδος . Εξάλλου, πρέπει να πιέσουμε κατά το δυνατόν για την άμεση πρόσληψη γραμματέων, καθόσον οι ελλείψεις είναι τραγικές . Οι γραμματείς είναι δραματικά υποπολλαπλάσιοι των δικαστών. Πρόκειται για παγκόσμια πρωτοτυπία. Τον σκοπό της ταχύτερης απονομής της δικαιοσύνης για την επίτευξη του οποίου ως Ένωση οφείλουμε να διαμορφώνουμε συγκεκριμένες προτάσεις, εξυπηρετεί και η εκλογίκευση της αρμοδιότητας των διοικητικών δικαστηρίων, τοπικής και υλικής, μέσω της ανακατανομής της αρμοδιότητας και των οργανικών θέσεων των δικαστών, ώστε να επιτευχθεί αφενός μεν αποσυμφόρηση του μεγαλύτερου διοικητικού δικαστηρίου που εδρεύει στην Αθήνα, αφετέρου δε επαρκής απασχόληση των δικαστών που υπηρετούν σε μικρότερα δικαστήρια, προς αποφυγήν δημιουργίας δικαστών δύο ταχυτήτων. Ως τέτοιες (προτάσεις) προκρίνονται η θέσπιση της αποκλειστικής αρμοδιότητας του δικαστηρίου του τόπου της κατοικίας του ασφαλισμένου και του συνταξιούχου για τις διαφορές του ν. 702/1977 , καθώς και επί αγωγών των άρθρ. 105-106 ΕισΝΑΚ, του τόπου του ατυχήματος. Η υποβολή συγκεκριμένων προτάσεων αντί της χρήσης γενικών και αφηρημένων εννοιών, όπως «υποχρηματοδότηση» ή «έλλειψη υλικοτεχνικών υποδομών», ενισχύει την αξιοπιστία μας έναντι των φορέων της πολιτικής εξουσίας και καθιστά τη θέση μας προοδευτικά πλεονεκτικότερη κατά την διαπραγμάτευση των αιτημάτων και διεκδικήσεών μας.

Σε μια χώρα με μακρά παράδοση παρεμβάσεων της πολιτικής εξουσίας στα έργα της δικαστικής, όπως ομολογούν και οι ίδιοι οι πολιτικοί μας , αλλά και με την ολοένα και μεγαλύτερη επιρροή των ΜΜΕ στη κοινωνία σε βαθμό που να υπονομεύεται η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και συνακολούθως το ίδιο το κράτος δικαίου, το πλαίσιο των σχέσεων των δικαστών με τους πολιτικούς και τα ΜΜΕ πρέπει να ρυθμιστεί, με τη δημιουργία θεσμών και πρακτικών που θα διασφαλίζουν την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, θεμέλιο του κράτους δικαίου. Το τελευταίο αποτελεί ιστορική αναγκαιότητα, ώστε η δικαιοσύνη να απολαμβάνει της εμπιστοσύνης των πολιτών. Η εμπιστοσύνη των πολιτών οδηγεί στην αναβάθμιση του κύρους των δικαστών.

Τέλος, πιστεύω ότι η Ένωσή μας οφείλει να διαφυλάξει το κύρος και την αξιοπιστία των μελών της. Διχασμοί και πολώσεις δεν ευνοούν την ευόδωση των στόχων της Ένωσης. Η διαπραγματευτική μας ισχύ αποδυναμώνεται μέσα σε τέτοιο κλίμα. Θα πρέπει να αποφευχθεί η διατύπωση ενός λόγου που υποστηρίζει τη μία και μοναδική αλήθεια και περνά μέσα από μια λογική μηδενικού αθροίσματος, η οποία αποσκοπεί στην εξουδετέρωση της αντίθετης φωνής. Η αναβάθμιση τους κύρους, της αξιοπιστίας, της ανεξαρτησίας και της μισθολογικής μας θέσης είναι τα συλλογικά μας διακυβεύματα, ανεξάρτητα από τις όποιες ιδεοληψίες μας.

Με τις ανωτέρω θέσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, ζητώ την ψήφο σας, για μια δημιουργική διετία στο Δ.Σ. της Ένωσής μας.

Γεώργιος Ρέκκας

Εφέτης Δ.Δ.